25/03/2021

Πατρών Χρυσόστομος: “Ἔτσι ελευθερωθήκαμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Του Σεβ. Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου

Μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες τετρακοσίων ἐτῶν, ἀλλά καί κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, καί μετά ταῦτα, φαίνεται περίτρανα ὅτι ἡ Πατρίδα μας ἐλευθερώθηκε, ἐπειδή οἱ ἥρωες καί μάρτυρες πατέρες μας εἶχαν βαθειά Πίστη στόν ἀληθινό Θεό, ἡ ὁποία τούς κράτησε ὄρθιους σέ ὧρες μεγίστων δυσκολιῶν, κινδύνων καί ποικίλων καί φρικτῶν μαρτυρίων. Αὐτή τήν Πίστη, τήν Ὀρθόδοξη καί Ἱερά Παράδοση τήν κράτησαν ἀκεραία καί τήν διεφύλαξαν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ οἱ Ἕλληνες κατά τούς πικρούς χρόνους τῆς τουρκικῆς σκλαβιᾶς, γιατί γνωρίζαν ὅτι ὅποιος χανόταν γιά τήν Ὀρθοδοξία καί τήν Ἐκκλησία, χανόταν καί γιά τήν Ἑλλάδα. Αὐτό τό θαῦμα μόνο στήν Ἑλλάδα, μετά βεβαιότητος πλέον δυνάμεθα νά εἴπωμεν, μποροῦσε νά συμβῇ.

Τά δύο στοιχεῖα ὁ Ἑλληνισμός καί ὁ Μουσουλμανισμός διετηρήθησαν καθ’ ὅλη τήν διάρκεια τῆς πικρῆς καί ἐπώδυνης σκλαβιᾶς ἄμεικτα, σαν τό νερό καί τό λάδι,

ἕνεκα τῆς Ὀρθοδοξίας. (βλεπ. Παπαρρηγόπουλος).

Ἄν δέν εἴμασταν Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, δέν θά εἴμασταν σήμερα ἐλεύθεροι.

Μέ τό λάβαρο καί τίς εὐλογίες τῆς Ἐκκλησίας καί τήν σημαία τοῦ Σταυροῦ, μέ τίς θυσίες τῶν Κληρικῶν, ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη μέχρι τόν τελευταῖο καλόγερο καί ὅλους τούς Ἕλληνες, πυργώθηκε ἡ ἐλευθερία μας, ὥστε σήμερα ἐμεῖς νά ἀναπνέωμε τόν ἀέρα της, ἄν καί πολλάκις δέν ἐκτιμᾶμε τό μέγιστο καί τιμῇ αἵματος ἐξαγορασμένο αὐτό δῶρο.

Ἡ Ἐκκλησία συνήγαγε τά καθημαγμένα τέκνα της καί διετήρησε στήν καρδιά τους, ἄσβεστη τῆς λευτεριᾶς τήν φλόγα. Ἡ Ἐκκλησία ἐνέπνευσε γιά ἡρωϊκούς ἀγῶνες καί θυσίες, αὐτή διετήρησε τήν γλῶσσα καί τήν ταυτότητα, τήν ἰδιοπροσωπεία, τά ἱερά καί τά ὅσια τοῦ Γένους μας, τῆς φυλῆς μας.

Ἡ ἐλευθερία μας, στήν κυριολεξία, πέρασε καί λιβανίστηκε ἀπό τά Μοναστήρια μας καί τίς Ἐκκλησιές μας.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιστάθηκαν μέ σθένος καί ἔδωσαν τό αἷμα τους, γιά νά ὑπερασπιστοῦν τά ἱερά καί ὅσια τους ἔναντι τοῦ ἄπιστου καί βάρβαρου, τοῦ ἀπολίτιστου κατακτητή, ἀλλά καί στάθηκαν ἀνάχωμα γιά νά μή ἐπεκταθῇ ἡ βάρβαρη τῶν υἱῶν τῆς Ἄγαρ ἐπέλασις στήν Εὐρώπη, στήν Δύση. Πιστεύομε ὅτι αὐτή ἡ μεγίστη θυσία δέν ἀξιολογήθηκε, ὡς θά ἔπρεπε, ἀνέκαθεν, ἀπό τούς Εὐρωπαίους, ἔναντι τῆς Πατρίδος μας, ἡ ὁποία κατά τό διάβα τῶν καιρῶν, ἀβοήθητος ἐγκαταλείφθηκε καί πλειστάκις ἀδικήθηκε. Τοῦτο τό γεγονός μᾶς θλίβει ἀκόμα καί σήμερα γιά τήν στάση τῶν ἑταίρων μας ἔναντι τῆς Πατρίδος μας.

Ἡ κοινή πίστη, ἡ κοινή ἀγάπη στά ἁγιασμένα χώματα τῆς Πατρίδος μας, οἱ βαθειές καί ριζωμένες στίς καρδιές γενεῶν καί γενεῶν παραδόσεις, ἔνωσαν τούς Ἕλληνες στόν ἱερό ἀγῶνα γιά τήν ἐλευθερία.

Πολέμησαν, ἀγωνίστηκαν, θυσιάστηκαν ὅλοι μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες, κληρικοί καί λαϊκοί γιά τόν ἱερό, ἅγιο, κοινό σκοπό.

Μόνο καί μόνο ἄν σταθῇ κανείς σέ ὅσα εἶπε ὁ ἀοίδιμος καί μέγας πρωτεργάτης τῆς Ἐλευθερίας, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, φθάνουν νά βεβαιώσουν ὅσα παρά πάνω ἀναφέραμε.

Ὅμως δέν εἶναι μόνο αὐτός καί ὅσα ὁ ἴδιος εἶπε. Ὅλοι οἱ λεβεντόψυχοι καί ἀνεπανάληπτοι ἥρωες, οἱ ἁρματωμένοι πρῶτα στήν ψυχή καί μετά στό σῶμα μέ τήν πνευματική καί τήν ἄλλη ἁρματωσιά, ἀπό τῆς ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων, μέ τήν ἀποφασιστικότητά τους, ἤ γιά τήν νίκη ἤ τή θανή, μᾶς πληροφοροῦν

κρατώντας τά στίγματα τῆς ἀγάπης τους γιά τόν Χριστό καί τήν Πατρίδα, ὅτι μόνο ἔτσι ἐλεθευρωθήκαμε καί μόνο ἔτσι θά κρατήσωμε αὐτό τόν ἀτίμητο θησαυρό.

Πέρασαν 200 ὁλόκληρα χρόνια ἀπό τότε πού ἤχησαν οἱ σάλπιγγες τοῦ οὐρανοῦ καί τῆς γῆς καί συνήγειραν τούς Πανέλληνες γιά τῆς λευτεριᾶς τόν ματωμένο δρόμο καί τῆς Ἀνάστασης τίς ξάστερες καί λαμπρές κορυφές.

Καί εἶναι σάν χθές, σάν σήμερα, τούς βλέπομε, τούς ζοῦμε, τούς ἀκοῦμε νά κλαῖνε καί νά χαίρωνται, νά πεθαίνουν καί νά ἀνασταίνωνται γιά νά ζήσουν τά παιδιά τους, γιά νά ζοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθεροι. Μᾶς ἀγάπησαν ἀπό τότε, μᾶς ἄφησαν κληρονομιά καί προῖκα μεγάλη. Μᾶς παρέδωσαν τήν λαμπάδα ἀναμμένη.

Πῶς πορευτήκαμε αὐτά τά διακόσια χρόνια; Πῶς μᾶς βρίσκει αὐτή ἡ Ἐπέτειος ὅλους μας σήμερα καί τί συνέχει τήν καρδιά μας ἔναντι τῶν θυσιῶν ἐκείνων; Ποιά ἡ στάση μας γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα, σέ σχέση καί μέ τούς ἄλλους λαούς;

Κρατήσαμε ἆρα γε ὅσα ἐκεῖνοι μᾶς παρέδωσαν; Ποιά ἡ τιμή ὅλων ἡμῶν στίς θυσίες καί στούς ἀγῶνες τῶν σταυραετῶν τῆς λευτεριᾶς μας;

Τί ξέρουν τά παιδιά μας γι’ αὐτούς τούς ἀγῶνες; Τί προσλαμβάνομε οἱ Νεοέλληνες ἀπό τά μηνύματα πού ἐκπέμπουν τά μνήματα, οἱ τόποι, τά γεγονότα καί οἱ ἀνδριάντες τῶν ἡρώων μας;

Ἀπό τά Ψηλά Ἀλώνια τῶν Πατρῶν, ὁ ἡρωϊκός καί μέγας, ὁ θρυλικός Ἱεράρχης, Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός, κρατώντας ὑψωμένο τό Λάβαρο τῆς Ἁγίας Λαύρας, μᾶς δεικνύει τόν δρόμο τῆς τιμῆς, τῆς ἀξιοπρέπειας, τῆς λεβεντιᾶς, γιά νά ζήσωμε στό κλῖμα καί στό πνεῦμα τῆς πραγματικῆς ἐλευθερίας. Ἄς τόν ἀκολουθήσωμε γιατί, ἀπ’ ὃτι φαίνεται κάπου χάσαμε τόν βηματισμό μας καί ἄν ἔτσι συνεχίσωμε ἴσως τήν λευτεριά νά μή τήν ζήσωμε.